

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventvales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de
Antverpiae, 1664

§. IV. Deum vero caelestibus corporibus velut instrumentis vti, ad
sublunarium curationem, expenditur & fusè declaratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

tificem attendere : illud tamen minimè credo, semihoras quodd curet, aut quadrantes; exiguae hæ sunt minutæ, neque dignæ satis quibus ingenium istud attendat, quod rotulis tam egregiè accurateque conficiendis rectius impenditur, quam quadrantium exprimendorum anxiam & parum utili curam. Quid enim ? an tanta res est quadrans, ut illi totam impendat machinam, artemque suam ?

tarum, &
horarum,
sed & qua-
drantium
& minu-
torum ex-
actam ra-
tionem ha-
bet.

20. Næ tu profecto automatum imperitus es, ista qui loqueris ! ignoras sanè quod sit automatis illius horologique officium & finis : quin imò, quo peritior est artifex & exactior, eō minimarum etiam rerum, quæ machinam totam constituunt, maiorem habet rationem, conscientis in minimis totam consistere machinæ elegantiam & perfectionem. Idcirco non horas modò & quadrantes, sed & minuta singula exprimere, in votis habet. neque verò minoris molis est & artis, quadrantem vnum minutumque exactè horologio determinare, quam horam diemue integrum: imò illud confidere, majoris artis est.

§. IV.

Deum vero caelestibus corporibus veluti instrumentis uti, ad sublunarum curationem, expenditur, & declaratur.

21. Vdem sane obscuramque quamuis, aliquam tamen diuinæ industriae, quam in procurandis rebus sublunaribus Deus adhibet, imaginem exposuimus : quam si Aristoteles non intellexit, aut potius intelligere si noluit, magno tamen ea nobis erit usui, ut curam quam rerum omnium, humanarumque potissimum, gerit Deus, liquidò cognoscamus. Verum humana non attingentes modò, ea quæ terræ, terrenarumque rerum curam spectent, tantummodò expónemus.

Ostenditur
quod cale-
lestia, cor-
pora, sublu-
narum sint
instrumen-
ta.

Certè si res omnes prout in hâc atmosphærâ obueniunt, tantummodò oculis contemplemur, vicissitudinem inquam aëris, ventorum inconstanter rabiem, pluuias, grandinem, niues, glaciem, calorem, frigus, dies noctesque, & has quidem modò breues, modò longas, modò mediocres, obscuras modò, modò sublustræ : rursus, anni tempestatem & temperiem adeò diuer-

Quæ sic
singula
seorsim spes
etas, casu
credes ac-
cidere om-
nia.

H sam;

sam ; & nunc quidem arbores fruticesque, in flores & folia calices suos expandere, quibus decentissime quasi vestiuntur; nunc vero denudari vestimentis omnibus ornamentiisque spoliari, sic ut non nisi squallida extendant brachia, luridos stipites & siccos ramos : item animalium distinctionem ; dum alia quadrupedia terram occupant, aërem alia circumvolitant, alia vndis incubant, alia denique intra terræ, quam reptando radunt, viscera sedem ponunt : hæc vero omnia & singula, modò nidos construere, modò generare, modò pullis vndique alimenta conquirere, modò sedes etiam gregatum mutare : hæc inquam si superficie tenuis tantum aspicimus, certum est puerorum instar, qui horas mallei campanæque repetitis iactibus indicari audiunt, artisque omnis quæ in rotis est, ignari sunt interim, illico exclamaturos nos, hæc quidem omnia casu euenire : noctem esse quia nox est, æstatem quia sic contigit, pluere quia sic cecidit, res ire prout eunt, & quod eant casu fortuito, & sic quasi temere.

*Sin verd
ordinatam
rerum, et
iam mini-
marū ori-
ginem &
interitum
attendis,
artificem
illico sum-
mum ad-
miraberis.*

Verum qui penitus altiusque rem considerat, omnemque rerum ordinem vicissitudinumque symmetriam attendit ; & quidem hyemes æstatesque in orbem ire, seque per veris temperiem, autumnique humores statim temporibus excipere ; noctes & dies certis fixisque interuallis minui & augeri : frigori, calorisque per vices imperium tenere & sibi inuicem prædominari : animantia & volucres, suos habere præfixos terminos, quibus nidos summâ arte construant, pullos excludant, foueantque arbores autem & plantas id veluti persentiscere, e quando calices floresque fas sit protrudere per naturæ leges, idque non ante præfixum tempus moliti audeant aut possint, rursus quandiu folia sustentare, & quasi manu-tenere, quando verò ea debeant manu-mittere, & sub terras vires contrahere, extendendis radicibus nouisque quasi suppetiis conquirendis : insecta denique ipsa, nemini infinitus, muscas, culices, locustas, cynifesque certis prodire temporibus, certis agere, certis occumbere : atque hæc omnia suis euenire tempestatibus, suis esse, suis redire, idque iam tot annorum non interrupto lapsu, modoque serè semper simili & eodem : quid qui eiusmodi cogitationibus mentem implet, exclamare poterit, nisi magnificum illud Dauidis, quôque omnia continentur, *Magnus Dominus & laudabilis nimis, magnus omnino*

omnino artifex, qui tantam varietatem, sine ullâ totius machinâ, artisq; varietate, inter se committit, continet, & moderatur.

24. Magisque percellor, & in eâ quam de Deo concipere incipio existimatione confirmor amplius, quod artificium obscure saltem intelligam, illudque percipiām Cæli ordinem è terra ratio nem petere, cum videam liquido, ea non nisi sublunaribus rebus aut procreandis, aut souendis, aut permutandis deseruire ; & in hunc suam à Deo quasi instrumenta applicari, sicut rotularum lapsus horologio dirigendo. Illud enim certum est & manifestum, quod si Solis tantummodo Lunæque cursus sistentur, unoque starent fixi loco, totam illico invertendam esse imò subvertendam terræ machinam, omnem illico perituram Vniuersi symmetriam. Nam præterquam quod alteri hemisphærio perpetua nox incumberet, qua frigore & obscuritate, totum illum terræ tractum redderet inhabitabilem ; illa certè sphæra dimidia pars, cui Sol perpetuò directus immineret, pa rum foret animalium visibus accommodata, & qua plerumque foret sterilis. Regiones enim illæ, qua proxime Soli subiacerent, radiis caloreque adustæ, & in puluerem redactæ, nullum frugibus darent locum, animalibus vero ne respirandi quidem facultatem, tantis ignibus ardens aer : remotiores vero a sole prouinciaz, perpetuo rigerent frigore, atque adeo habitationi viet, que minus accommodaz : aliquæ tantum regiones intermediaz, temperatori fruerentur aura : sed haec terræ portio, tanta non sufficeret alendæ hominum animaliumque multitudini ; præterquam quod quatumuis remissus calor, si semper duret, nec ullâ vicissitudine temperetur, semsim terræ succum exedat, humoremque subducat, aerem vero malignitate corruptat, unde id quidem foret consequens, generationem paulatim diminuenda, fruges annonamque putrefaciendam, aerem respirationi necessarium insciendum intemperie, totumque hoc modo hominum, animaliumque genus, breui tempore conficiendum.

25. Aduertite nunc quantâ industriâ rotas illas, orbisque cœlestes mutuò inter se nexu, horologij instar composuerit, vnumque alteri innexuerit sagax Deus. Supremam quidem quasi primam rotam, Firmamentum statuit magnus ille artifex, à quo ceu à primo mobili, aut si id primum non est, saltem ut à secundo, oculisque nostris magis conspicuo astra omnia, Planeta rumque

*Probatus
autem, ad
hac produ-
cenda, ca-
leffia cor-
pora adhi-
beri.*

*Per motū
Solis, om-
nis anni,
tempesta-
rum, die-
rumq; &
noctiū va-
rietas tag-*

*necessaria
orbis indu-
citur,*

rumque orbes raperentur, diurno motu ab ortu occasum versus: & hæc est noctum dierumque origo. At vnde tanta inter hos diuersitas? dicam: interim ita raptus Sol, obliquum ipse carpit tramitem, orbemq; suum percurrit Septentrionem inter & ortum medius, cum in vere Arietem ingreditur; cursumque hunc absolvit vno anno, quem quidem Luna 29. diebus, hoc est plus quam duodecies vno anno conficit, suas interim gyrationes circa Solem voluente Venere, & suas Marte, calores & intemperiem Solis sine dubio, frigore suo & influxibus nobis non adeo cognitis, vt attemperent. Atque eccum dierum variationem, æstatis hyemisque vicissitudines, & omnium rerum sublunarium semina & exortus.

*ut frigus,
calor, ven-
ti, pluvia
eteraque
animalia
vita & ge-
nerationi
conducen-
tia.*

Sol namque per diem radios caloremque explicat, qui rursus per noctem temperatur. Calor hic vapores passim excitat, eosque è terrâ marique latè edicit; qui per noctem condensati in nubes coguntur; & dum condensantur cogunturque, aër magnâ vi exprimitur, qui sic expressus ventum facit; venti vero in proximas impacti nubes, eas aut pluviis, aut grandine niuibusque grauidas toto aëre circumferunt, aut Solis ardori temperamentum allaturas, aut pluuias rigandas terræ, nubesque fouendo solo, quasi haufra circumlaturas: & hinc terræ debita fœcunditas. Semina interim fruticumque radiculæ & stirpes, calore solis excitantur, humoremque attrahunt, quem per venulas fibrasque in varia formenta folia & fructus; spiritus subtiliorum sanguis animalium alitur, & generationi aptatur, vires dantur quibus actiones quæque suas expediant, adurendas procul dubio calore perpetuo, & frigore etiam perpetuo nimium constringendas. Hinc omnis ea, quam non satis admiramur, rerum varietas, exortus, discursationes, sustentatio, & occasus: & omnia suis aptata locis & temporibus; quæ quidem non à floribus tantum terraque fructibus, sed & à muscis ipsis, vespis & culicibus rite & exactè obseruantur.

26.

H.